

delen plus 1, vare valgte paa den Maade, som jeg har omtalt det, at hver Kandidat havde faaet lidt over en Tredjedel af Stemmerne — saa vil det ærede Medlem, som jo er vant til at omgaaes med Tal, let kunne beregne, at noget over en Sjettedel af alle Folketingsvælgerne ville være i Stand til at overstemme de fem Sjettedele. Der have vi den yderste Grænse, som naturligvis aldrig naas i Virkeligheden, men som dog tilnærmelsesvis kan komme til at foreligge. — Jeg skal nu gaa over til en Kritik af det ærede Mindretals Forslag. Det ærede Mindretal vil have den bedst mulige Metode for „Mindretalsvalg“. Men allerede heri viser det sig, at Mindretallet ikke forstaaer, hvad her er Tale om, for det er jo ikke „Mindretalsvalg“, men det er „Forholdstalsvalg“, det gælder. Naar der skal komme det ideale Billede frem, som jeg oplæste her i Betænkningen, saaledes at man skal give et Billede af Folketingsvælgerens Billie, saa er det jo ikke nok, at Flertal og Mindretal kunne sætte Kandidater igennem, men det skal være forholdsvis, det skal være Proportionaliteten, der skal gennemføres. Det ærede Medlem nikker, og jeg har derfor vist Lov til at rette hans Udtryk „Mindretalsvalg“ til „Forholdstalsvalg“. Men saa foreslaar han og hans ærede Medforslagsstiller, at det skal ske i „større Kreds“, men disse Kreds ere jo af meget forskellig Størrelse. Der bliver en Kreds paa 7 Kandidater og andre Kreds paa 2 og 3. Det er aabenbart, at han der modarbejder det, han selv foreslaar i de smukke Ord, jeg oplæste før: Samme Ret for enhver Folketingsvælger uden Hensyn til Opholdssted, idet den Vælger, der bor i en af de større Kreds, hvor der skal vælges 7, har mere Ret end den, der bor i en Kreds, hvor der kun skal vælges 2 eller 3. Jeg vil henvende mig til de ærede Socialdemokrater her i Salen, de ville let kunne forstaa, at en Forholdstalsvalgmaade, som gjorde hele Landet til een Valgkreds, vilde give dem en overordentlig stor Fordel; thi de ere spredte rundt omkring, men næsten alle Steder ere de saa faa, at de kun paa nogle enkelte Steder kunne sætte en Kandidat igennem. Naar vi nu altsaa have en Kreds, der skal vælge 7, saa have de der større Haab om at sætte en igennem: der behøves ikke saa stort et

Mindretal. Hvor der derimod kun skal vælges 3, ere de udelukkede, med mindre de udgøre et temmelig betydeligt Mindretal. Men hvorfor har da det ærede Mindretal foreslaaet, at der skal vælges i større Kreds, omtrent som Overøvrighedskredsene? De hvare derpaa, at det ideale vilde naturligvis være, at hele Riget var en Valgkreds, men „praktisk lader dette sig ikke gøre, fordi det store Flertal af Vælgerne ikke vil være i Stand til selvstændig at manøvrere med store Tal“. Jeg skal kun tillade mig ganske kort — og jeg haaber tilstrækkelig fatteligt — at paavise, at det meget let lader sig gøre, og at det slet ikke er store Tal, der skal manøvreres med; thi det kan indrettes saaledes, at hver Vælger faar kun at manøvrere med et eneste Tal. Og jeg vil gaa endnu videre, end naar det er Folketinget, der skal vælges; thi jeg mener, at det ikke skal gennemføres ved Folketinget alene, men at hele Rigsdagen skal vælges paa denne Maade, at der skal vælges 168 Rigsdagsmænd paa een Dag over hele Landet med hele Landet som en eneste Valgkreds. Det vil gaa overmaade simpelt til. Kandidaterne stille sig gruppevis, og hvert Parti har sin Liste, der kan naturligvis gives en Begrænsning for Antallet. Kandidatlisterne trykkes samlede paa et Papir, der vil blive omtrent som en middelstor Avis; der bliver vel nogle hundrede Navne. Autoriserede Aftryk af Kandidatlisten sendes ud i Valgkredsene. Hvad enten det er til de nuværende Folketingskreds eller til Kommunerne — det er ligegyldigt. Der sendes til hvert Valgsted mindst saa mange autoriserede Kandidatlister, som der findes Vælgere. Hver Vælger skal, naar han er anerkendt, modtage en saadan autoriseret Kandidatliste, som han derpaa bruger som Stemmeseddel. Han sætter da et Mærke ved den Kandidat, som han stemmer paa, kun en eneste. Hver Vælger faar kun en eneste Stemme. Naar Kandidatlisterne ere ordnede alfabetisk, saa finder Vælgeren let Navnet paa den, han ønsker at stemme paa, og han ved nok, hvilket Parti han hører til; saa han finder let den rette Liste. Nu beder jeg Dem lægge Mærke til, at ved at stemme paa den enkelte Kandidat hjælper Vælgeren tillige sin Gruppe, saa at hvis den enkelte Kandidat ikke behøver hans Stemme, fordi han kan komme